

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาและผลการปฏิบัติงาน กรณีศึกษาพนักงานบริหารสินเชื่อ และพนักงานเก็บเงินและเร่งรัดหนี้สิน” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างพนักงานจำนวน 160 คน โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 160 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาทั้งหมด 146 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.25 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 นำเสนอข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 นำเสนอผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคและพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

ตารางที่ 4.1

แสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ของลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	145	99.3
- หญิง	1	.7
รวม	146	100.0
2. อายุ		
- อายุ 20-25 ปี	21	14.4
- อายุ 26-30 ปี	74	50.7
- อายุ 31-35 ปี	31	21.2
- อายุ 36 ปีขึ้นไป	20	13.7
รวม	146	100.0

ตารางที่ 4.1

แสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ของลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
3. อายุงาน		
- 0-5 ปี	117	80.1
- 6-10 ปี	7	4.8
- 11 ปีขึ้นไป	22	15.1
รวม	146	100.0
4. สถานภาพสมรส		
- โสดหรือหม้าย/หย่าร้าง	84	57.5
- สมรส	62	42.5
รวม	146	100.0
5. ระดับการศึกษา		
- สูงกว่าปริญญาตรี	1	.7
- ปริญญาตรี	58	39.7
- ปวส./อนุปริญญา	46	31.5
- ปวช./มัธยมศึกษา	41	28.1
รวม	146	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพศชาย จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 99.3 เพศหญิงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาคืออายุ อายุ 31-35 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุงาน 0-5 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 80.1 รองลงมาคือ อายุงาน 11 ปีขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 เป็นโสด 81 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมาเป็นผู้ที่สมรสแล้วจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาเป็นระดับปวส./อนุปริญญาจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานของพนักงาน

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD
ผลการปฏิบัติงาน	3.88	0.66

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .67

ตารางที่ 4.3

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนของความสามารถในการเผชิญละ
พื้นฝ่าอุปสรรคของกลุ่มตัวอย่าง

ความสามารถในการเผชิญและพื้นฝ่าอุปสรรค	$\bar{X}$	SD	ระดับ
- ด้านการควบคุม	3.82	.58	สูง
- ด้านความรับผิดชอบ	3.84	.55	สูง
- ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา	3.90	.55	สูง
- ด้านความอดทน	4.11	.54	สูง
ความสามารถในการเผชิญและพื้นฝ่าอุปสรรค โดยรวม	3.93	.43	สูง

จากตารางที่ 4.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญและพื้นฝ่าอุปสรรคของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเผชิญและพื้นฝ่าอุปสรรคด้านความอดทนสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ด้านที่รองลงมาได้แก่ ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และด้านความรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ตามลำดับ ด้านที่ต่ำสุดคือด้านการควบคุม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และค่าความสามารถในการเผชิญและพื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

เมื่อแบ่งคะแนนความสามารถในการเผชิญและพื้นฝ่าอุปสรรคออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ (เกณฑ์ 1.00 – 2.33) ระดับปานกลาง (เกณฑ์ 2.34 – 3.67) ระดับสูง (เกณฑ์ 3.68 –

5.00) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ยในระดับสูง

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนของพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

พฤติกรรมการเผชิญปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับ
- แบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	3.42	.32	สูง
- แบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา	3.01	.35	สูง
- แบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา	2.12	.42	ต่ำ

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .32 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .35 และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .42

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 อายุที่แตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : อายุที่แตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงอายุมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค
โดยรวมตามกลุ่มอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่า อุปสรรคโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	.401	.134	.733	.534
ภายในกลุ่ม	42	25.860	.182		
รวม	145	26.260			

จากตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวมตามกลุ่มอายุ พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีค่า P-value เท่ากับ .534 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย สรุปได้ว่า อายุแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 อายุงานที่แตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : อายุงานที่แตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุงานที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงอายุงานมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค
โดยรวมตามกลุ่มอายุงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.058	.529	.00	.053
ภายในกลุ่ม	143	25.203	.176		
รวม	145	26.26			

จากตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมตามกลุ่มอายุงาน พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีค่า P-value เท่ากับ .053 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย สรุปได้ว่า อายุงานแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 สถานภาพสมรสที่ต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพสมรสที่ต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่ต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีของความสามารถในการเผชิญและ
ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมระหว่างสถานภาพโสดหรือหม้าย/หย่าร้างและสถานภาพสมรส

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	n	$\bar{X}$	SD	t	P-value
โสดหรือหม้าย/หย่าร้าง	84	3.92	.458	.593	.304
สมรส	62	3.96	.380		

จากตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมระหว่างสถานภาพโสดหรือหม้าย/หย่าร้างและสถานภาพสมรส จากการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ .304 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองระดับการศึกษามีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค
โดยรวมตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	.335	.112	.612	.608
ภายในกลุ่ม	42	25.925	.183		
รวม	45	26.260			

จากตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมตามระดับการศึกษา พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีค่า P-value เท่ากับ .608 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันอย่างน้อยสองช่วงอายุมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของพฤติกรรมการเผชิญปัญหาตามกลุ่มอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	3	.808	.269	.711	.047*
ภายในกลุ่ม	42	14.107	.099		
รวม	45	14.915			
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	3	.677	.226	.925	.128
ภายในกลุ่ม	142	16.648	.117		
รวม	145	17.325			
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	3	.239	.080	.443	.722
ภายในกลุ่ม	142	25.536	.180		
รวม	145	25.775			

*P<.05

จากตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ของพฤติกรรมการเผชิญปัญหาตามกลุ่มอายุ พบว่า พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา มีค่า P-value เท่ากับ .047 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ แต่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา มีค่า P-value เท่ากับ .128 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา มีค่า P-value เท่ากับ .722 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย สรุปได้ว่า อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยบางส่วน

จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference) ได้ผลดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10

แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่มีอายุต่างกันเป็นราย
คู่ ด้วยวิธี LSD

อายุ	X	อายุ			
		20-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36 ปีขึ้นไป
20-25 ปี	3				
	.4000				
26-30 ปี	3				
	.3608				
31-35 ปี	3	.13548	.17467*		
	.5355				
36 ปีขึ้นไป	3	.10000	.13919	-.03548	
	.5000				

*p<.05

จากตารางที่ 4.10 พิจารณาพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือมีจำนวนกลุ่มอายุที่มีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน 1 คู่ คือ อายุ 26-30 ปี กับ อายุ 31-35 ปี ซึ่งมีค่าความแตกต่างเท่ากับ .17467 คะแนน

ดังนั้นสรุปได้ว่า กลุ่มอายุ 31-35 ปี มีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุ 26-30 ปี และสำหรับคู่อื่นนั้นพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแตกต่างกัน
สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อยสองระดับการศึกษามีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11
แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของพฤติกรรมการเผชิญปัญหาตามระดับ
การศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม		.387	.129	1.261	.290
ภายในกลุ่ม	142	14.528	.102		
รวม	145	14.915			
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	3	.363	.121	.014	.388
ภายในกลุ่ม	142	16.962	.119		
รวม	145	17.325			
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	3	.410	.137	.766	.515
ภายในกลุ่ม	142	25.365	.179		
รวม	145	25.775			

จากตารางที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ของพฤติกรรมการเผชิญปัญหาตามระดับการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหามีค่า P-value เท่ากับ .290 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหามีค่า P-value เท่ากับ .388 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหามีค่า P-value เท่ากับ .515 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาไม่แตกต่างกันในทุกรูปแบบพฤติกรรม

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 สถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแตกต่างกัน
สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสแตกต่างกันอย่างน้อยสองสถานภาพมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีของพฤติกรรมการเผชิญปัญหา
ระหว่างสถานภาพโสดหรือหม้าย/หย่าร้างและสถานภาพสมรส

	n	$\bar{X}$	SD	t	P-value
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา					
โสดหรือหม้าย/หย่าร้าง	84	3.380	.333	-1.895	.347
สมรส	62	3.481	.296		
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา					
โสดหรือหม้าย/หย่าร้าง	84	2.985	.321	-1.161	.144
สมรส	62	3.052	.376		
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา					
โสดหรือหม้าย/หย่าร้าง	84	2.126	.431	.119	.802
สมรส	62	2.118	.413		

จากตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการเผชิญปัญหา
ระหว่างสถานภาพโสดหรือหม้าย/หย่าร้างและสถานภาพสมรส จากการทดสอบค่าที (t-test)
พบว่า พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหามีค่า p-value เท่ากับ .347 มีค่า
มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานการ

วิจัย พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา มีค่า p -value เท่ากับ .144 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา มีค่า p -value เท่ากับ .802 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ความสามารถในการการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวมมี

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1.1 การควบคุมสถานการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : การควบคุมสถานการณ์ไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

H_1 : การควบคุมสถานการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1.2 ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความรับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

H_1 : ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1.3 การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

H_1 : การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1.4 ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

H_1 : ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคกับกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา

องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-value
ด้านการควบคุม	.234	.002**
ด้านความรับผิดชอบ	.329	.000**
ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา	.415	.000**
ด้านความอดทน	.417	.000**

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้ อุปสรรคโดยรวม	.464	.000**
--	------	--------

**p<.01

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้
อุปสรรคกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 พบว่า มีค่า P-value เท่ากับ .000 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม) .002(ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุม) .000(ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความรับผิดชอบ) .000(ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา) .000(ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน) จึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ H_0 ข้อ 3.1, ข้อ3.1.1, ข้อ3.1.2, ข้อ3.1.3, ข้อ3.1.4 ตามลำดับ และยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ 3.1, ข้อ3.1.1, ข้อ3.1.2, ข้อ3.1.3, ข้อ3.1.4 ตามลำดับ นั่นคือสรุปได้ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา และด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา ซึ่งหมายความว่า ถ้าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา และด้านความอดทนเพิ่มขึ้น พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาจะเพิ่มขึ้นตามด้วย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2.1 การควบคุมสถานการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : การควบคุมสถานการณ์ไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : การควบคุมสถานการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2.2 ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความรับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2.3 การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2.4 ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา

องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-value
ด้านการควบคุม	.175	.018*
ด้านความรับผิดชอบ	.240	.002**
ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา	.082	.162
ด้านความอดทน	.132	.056
ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวม	.197	.009**

*p<.05, **p<.01

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า มีค่า P-value เท่ากับ.018 (ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุม) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 มีค่า P-value .009 (ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวม) .002 (ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านความรับผิดชอบ) .162 (ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา) .056 (ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านความอดทน) จึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ H_0 ข้อ 3.2, ข้อ3.2.1, ข้อ3.2.2 ตามลำดับ แต่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ 3.2, ข้อ3.2.1, ข้อ3.2.2 ตามลำดับและยอมรับสมมติฐานทางสถิติข้อ 3.2.3 และ 3.2.4 ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อ 3.2.3 และ 3.2.4 นั่นคือสรุปได้ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่า

อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์
สนับสนุนการแก้ปัญหา และความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุม ด้าน
ความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์
สนับสนุนการแก้ปัญหา ส่วนด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา และด้านความอดทนไม่มี
ความสัมพันธ์ทางบวกกับกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการ
แก้ปัญหา ซึ่งหมายความว่า ถ้าความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวม
ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุม และด้านความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหาก็จะเพิ่มขึ้นตามด้วย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 ความสามารถในการการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวมมี
ความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา
สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความสามารถในการการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์ทางลบ
กับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : ความสามารถในการการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับ
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3.1 การควบคุมสถานการณ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญ
ปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : การควบคุมสถานการณ์ไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา
แบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : การควบคุมสถานการณ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา
แบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3.2 ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา
แบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความรับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบ
มุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3.3 การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3.4 ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

H_1 : ความอดทนและขจัดปัญหาให้หมดไปมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูอุปสรรคกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา

องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูอุปสรรค	พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-value
ด้านการควบคุม	-.169	.021*
ด้านความรับผิดชอบ	-.242	.002**
ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา	-.264	.001**
ด้านความอดทน	-.254	.001**

ความสามารถในการเผชิญและฟื้น ฝ่าอุปสรรคโดยรวม	-.306	.000**
---	-------	--------

*p<.05, **p<.01

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 พบว่า มีค่า P-value เท่ากับ .000 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม) .002 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านความรับผิดชอบ) .001 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา) .001 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านความอดทน) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีค่า P-value เท่ากับ .021 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุม) จึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ H_0 ข้อ 3.3, ข้อ 3.3.1, ข้อ 3.3.2, ข้อ 3.3.3, ข้อ 3.3.4 ตามลำดับ และยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ 3.3, ข้อ 3.3.1, ข้อ 3.3.2, ข้อ 3.3.3, ข้อ 3.3.4 ตามลำดับ นั่นคือสรุปได้ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา และด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ซึ่งหมายความว่า ถ้าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา และด้านความอดทนเพิ่มขึ้น พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาลดลง

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

H_1 : ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.1 การควบคุมสถานการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : การควบคุมสถานการณ์ไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

H_1 : การควบคุมสถานการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.2 ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความรับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

H_1 : ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.3 การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

H_1 : การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.4 ความอดทนและจัดการปัญหาให้หมดไปมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความอดทนและจัดการปัญหาให้หมดไปไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

H_1 : ความอดทนและจัดการปัญหาให้หมดไปมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคกับผลการปฏิบัติงาน

องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	ผลการปฏิบัติงาน	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-value
ด้านการควบคุม	.040	.316
ด้านความรับผิดชอบ	-.051	.728
ด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา	.163	.025*
ด้านความอดทน	.096	.124

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค	.091	.138
โดยรวม		

*p<.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับผลการปฏิบัติงานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า มีค่า P-value เท่ากับ .138 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม) .316 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุม) .728 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความรับผิดชอบ) .025 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา) .124 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน) จึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ H_0 ข้อ 4.3 แต่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ 4.3 และยอมรับสมมติฐานทางสถิติข้อ 4, 4.1, 4.2 และ 4.4 ตามลำดับ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อ 4, 4.1, 4.2 และ 4.4 ตามลำดับ นั่นคือสรุปได้ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุม ด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทนไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน ส่วนด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน ซึ่งหมายความว่า ถ้าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหาเพิ่มขึ้น ผลการปฏิบัติงานจะเพิ่มขึ้นตามด้วย

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

H_1 : พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

H_1 : พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.3 พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการปฏิบัติงาน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการปฏิบัติงาน

H_1 : พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4.17

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเผชิญปัญหา กับ ผลการปฏิบัติงาน

พฤติกรรมการเผชิญปัญหา	ผลการปฏิบัติงาน	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-value
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	.146	.039*
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา	-.026	.622
พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา	-.106	.102

*p<.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างพฤติกรรมการเผชิญปัญหา กับ ผลการปฏิบัติงานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า มีค่า P-value เท่ากับ .039 (พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา).622 (พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา) .102(พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา)

จึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติข้อ 5.1 แต่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ5.1 และยอมรับสมมติฐานทางสถิติ H_0 ข้อ5.2, ข้อ5.3 ตามลำดับ แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ข้อ5.2, ข้อ5.3 ตามลำดับ นั่นคือสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน หมายความว่า ถ้าพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น ผลการปฏิบัติงานจะเพิ่มขึ้นตามด้วย และสรุปได้ว่าพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพิ่มเติม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมการสร้างสมการทำนายผลการปฏิบัติงาน โดยมีตัวแปรต้น คือ องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ได้แก่ การควบคุม ความรับผิดชอบ การรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา และความอดทน และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาทั้งสามรูปแบบ ได้แก่ พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา แบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา และแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ว่ามีองค์ประกอบใดจะสามารถทำนายผลการปฏิบัติงานได้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังนี้

ตารางที่ 4.18

แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายผลการปฏิบัติงานโดยใช้ตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค และพฤติกรรมเผชิญปัญหาเป็นตัวทำนาย

ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	Std Error	B	Beta	t	p
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการรับรู้การจำกัดตัวของ	.163	.026	.020	.656	.195	.163	1.979	.050

ปัญหา								
(ค่าคงที่)					3.118			.000

*p<.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่าตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลการปฏิบัติงาน มีเพียงตัวแปรเดียว คือ ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (ค่า R^2 หรือค่า Coefficient of Determination) เท่ากับ .020 แสดงว่า ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา สามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 2 และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการทำนายเท่ากับ .656

จากผลการวิเคราะห์สามารถสร้างสมการทำนายผลการปฏิบัติงานได้ ดังนี้

$$\text{ผลการปฏิบัติงาน} = 3.118 + .195 (\text{AQการรับรู้การจำกัดตัวของปัญหา})$$

ซึ่งสมการดังกล่าวไม่เหมาะสมที่ใช้ในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานเพราะสามารถพยากรณ์ได้น้อยมาก

